hēna. Hec ille. Alij p̄terea deficiūt et ipediunt a celesti ꝑadiso: ab igne auaricie ꝛ cupiditatꝭ. Naꝫ j. Job. v. Totꝰ mūdus i malig̃. i. malo igne positus ē. Alij ipediunt a defectu caritatꝭ vere. q2 sūt mortui morte culpe cuiuscūqꝫ. Sic em̄ Nero se ip̄m occidit. sic hō ꝑ maliciā occidit ip̄e aīaꝫ suā: vt scribit Sap. xvj. Ue g̃ mūdo a scādal'. ve q̄ multi dānant ꝛ celesti regno ꝓuant. D

Circa terciuꝫ de p̄miali maiestate caritatꝭ Ut ex scp̄tura sumamꝰ exemplū: aliq̄s possꝫ q̄rere Quali v̄tute possit hō in celesti btitudine p̄miū maiestatꝭ regie acq̄rere. Ad qḋ rn̄det q ꝑ v̄tuteꝫ solā caritatꝭ. Et ondit ex scp̄turꝭ sacris et doctoꝝ dictꝭ. Prio q2 caritas p̄miat reḡ regali. iuxta illud Math. xxv. Uenite bn̄dicti p̄ris mei ꝑcipite regnū ꝛc̄. Scḋo q2 p̄miat oī thesauro regali. iuxta illḋ Ro. viij. Diligētibꝫ deū oīa cooꝑant in bonū. s. celeste. Nā regū est abūdare oībꝫ bōis Sici ꝓposito. Tercio q2 caritas p̄miat veste ꝛ amictu regali. Ps. Astitit regia. i. aīa fidel': i vestitu deaurato. qḋ ꝑtinet ad regiā dignitatē p̄cipue. vt patꝫ li. Mach. q scꝫ ex licētia data a rege vsuꝫ aureoꝝ habuerunt p̄ncipes machabei.

Quarto q2 caritas p̄miat corona regali. iuxta illḋ ps. Dn̄e ꝓuenisti eū i bn̄dictōibꝫ dulce. caritatꝭ. subdit g̃ Posuisti in capite eiꝰ coronā de lapide p̄cioso. Quinto q2 p̄miat hereditate regali h̄ ē xp̄i q̄ est rex regū ꝛc̄. Un̄ ad Ro. viij. Heredes dei coheredes xp̄i. Sexto q2 p̄miat triumpho ꝛ sic throno regali. Apoc̄. iij. Qui vicerit (scꝫ hostes caritatꝭ diabolū mūdū et carnē) dabo ei sedere i throno meo. sic̄ ꝛ ego vici et sedeo cū p̄re meo in throno eiꝰ. Septio qḋ p̄ oībꝫ maiꝰ ē caritas p̄miat gl'ia nō tm̄ regali sed ꝛ diuiali. q2 q̄ manet in caritate i deo manet ꝛ deꝰ in eo. j. Job. iiij. Et h̄ ꝑfectissime erit i p̄ria ꝑpetua. Rogeꝰ ꝛc̄.

De eadē dn̄ica Sermo. iij. scꝫ de dilectiōe ꝓximoꝝ etiā inimicoꝝ.

Diliges proximū tuū sicut teip̄m ꝛc̄. Lu. x. ꝛ i euāgelio Saluator nr̄ xp̄s Jesus i hodierno euange. edocuit ꝑ parabolā q hō tenet diligere ꝓximos oēs ñ solū eiusdē gentis vel natiōis hoīes sꝫ etiā alienigenas ꝛ inimicos. Un̄ legisꝑitꝰ cuꝫ int'rogasset ip̄m dn̄m q̄d faciēdo vitā et'nā possideret: xp̄s illū remisit ad legꝭ scp̄ta. ꝛ ille ex lege ꝓtulit p̄mū p̄ceptū de dilectōe dei. Secūdū de dilectiōe ꝓxi. Quia v̄o iudei (vt dic̄ glo. suꝑ Mat. v) ex traditiōe scribaꝝ putabāt q nō tenerent diligere alienigenas sed odire ꝛ ꝑseq̄. ꝓpt' qḋ ad p̄ceptū illud Diliges ꝓximū tuū: addebāt. ꝛ odio habeb inimicū tuū: qḋ tm̄ exp̄sse nō erat scp̄tū in lege vt patꝫ Leuit. xix. vbi p̄cipit dilectio ꝓximi. Sꝫ xp̄s dn̄s p̄cepit Math. v. di. Ego aūt dico vob. Diligite inimicos v̄ros et bn̄facite his qui oderūt vos ꝛc̄. Proinde int'rogāte legisꝑito q̄s deberet intelligi noīe ꝓximi: ip̄e dn̄s ꝑ parabolā ondit q q̄libet etiā alienigena cuilibet homi ꝛ samaritanꝰ iudeo esset ꝓximꝰ: cū tn̄ iudei nō couterebant samaritanis tanq̄ꝫ inimicꝭ. ꝛ ꝑabola ḋ h̄ claret in euāgelio hodierno. vt hr̄ p̄mo sermone

Itaqꝫ de dilectiōe ꝓxioꝝ ꝛ p̄sertim de dilectiōe inimicoꝝ in hoc sermōe tria mysteria notemꝰ.
Primū ḋr inductionis.
Scḋm ḋr qualificationis.
Terciū dicit fructificationis.
Pro alio themate poni pōt xp̄i dictū s̄. s. Mat. v. p̄tactū.

Circa p̄mū de inductōe dilectiōis inimicoꝝ ꝛ odiētiū nos aliq̄s posset q̄rere sicuti ꝛ Hiero. suꝑ Mat. v. vbi s̄ tractat. s. Quare ñ ꝑmittit deꝰ odire inimicū ꝛ odiētes me: imo p̄cipit suꝑ̄ vires ibecillitatis hūane et nature vt nedū nō odiamꝰ inimicos sed insuꝑ diligamꝰ. Nō ei suffecit p̄cipe nō odire h̄ est ñ ꝑseq̄. sed etiā isuꝑ diligere ꝛ bn̄facere inimicꝭ ꝛ orare ꝓ ꝑseq̄n. ꝛ ca. nos: sic̄ fec̄ i veti test. dauid i saul ꝛ i absalon. Itē in nouo testa. xp̄s docuit ꝛ fecit di. Pr̄ ig̃sce illis ꝛc̄. Et Stephanꝰ martyr ꝓ lapidātibꝫ dep̄catꝰ ē. et Paulꝰ anathema cupiuit eē ꝓ ꝑsecutoribꝫ suis. hec Hiero: Ad hec rn̄det ꝑm scp̄turas et doct. recolligēdo q q̄ꝫuis diligere inimicū sit valde arduū: tn̄ ē valde salubre. Et ad id iducūt nos pl'a: q̄bꝫ ꝯsideratꝭ id qḋ videt suꝑ̄ vires erit facile

Prio q̄dē iducit p̄cepti ḋi obligatio.
Scḋo amoris diui v̄ificatio vl' cōprobatio.
Tercio natural' legꝭ dictatio vel ꝯstrictio.
Quarto inimicicie ꝛ odij ꝑiculosa ꝯditio.
Ultimo sctōꝝ ꝛ xp̄i exēplificatio.

Prio inducit ad diligēdū inimicū p̄cepti dei obligatio. Nā deꝰ p̄cepit nō solū amicū sed ꝛ inimicū diligere. ꝛ q̄dē satꝭ claret ex vtroqꝫ testamento Exo. xxiij. dixit dn̄s ꝑ Moysen. Si viderꝭ asinū odiētꝭ te iacere sub onere: nō ꝑtrāsibis. sed subleuabis cū eo. Si occurrerꝭ boui inimici tui aut asino errāti reduc ad eū. Hec ibi. Lyra ḋt q ido hec p̄cepta erāt vt ꝑ hec ad maiorē pietatē circa hoīes iducerent ꝛ ad amiciciā iducerēt inimicātes. Deniqꝫ i no testa. xp̄s ꝑfectōis mgr̄ h̄ exp̄ssiꝰ p̄cepit Mat. v. Diligite inimicos v̄ros. s. corde vero. ꝛ isuꝑ effectu oꝑis. iō subdit. bn̄facite his q̄ vos oderūt. Itē etiā oris. vn̄ subdit. ꝛ orate ꝓ ꝑseq̄n. ꝛ calū. vos vt sitꝭ fi. p̄ris ve. q̄ i cel' ē. q̄ solē suū fac̄ oriri suꝑ bonos ꝛ malos ꝛ pluit suꝑ iustos et iiustos. Aug. i ser. ḋ marty. ḋt. de diligēdis inimicꝭ. Frēs carissimi nullꝰ i v̄itate se excusare poterit. p̄t mihi aliq̄s dicere. ñ possū vigilare: orare ieiunare: res meas pauꝑibꝫ totas dare: ꝛ i monasterio ḋo s̄uire. nūq̄d p̄t dicere ñ possū amare si dixerꝭ q ñ possis a vino vl' carnibꝫ abstiere credimꝰ tibi. si āt dixerꝭ q ñ possis i te peccātibꝫ indulgere: oino nō credimꝰ. q2 nulla nob remāet excusatio dū nō de cellario sꝫ de corde istā elemosynā iplere iubemur vt ꝑ viā vite ad et'nā p̄riaꝫ ꝑueīre mereamur. Et subdit tādē. Elige qḋ vis

TECHNISCHE UNIVERSITÄT DARMSTADT
http://tudigit.ulb.tu-darmstadt.de/show/inc-iv-524/0413
Universitäts- und Landesbibliothek Darmstadt